



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lenky Oulíkové a soudců JUDr. Davida Krysky a Mgr. Miroslava Makajeva ve věci

žalobce: **Dobrovolný svazek obcí Boží Voda,**
sídlem Rumburská 53, Liběchov,
zastoupený advokátem Mgr. Luděkem Šikolou,
sídlem Mezibranská 576/7, Praha,

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje,**
sídlem Zborovská 81/11, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 4. 2020, č. j. 045873/2020/KUSK,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

Vymezení věci a obsah podání účastníků

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, kterým žalovaný zamítl jeho odvolání a potvrdil usnesení Městského úřadu Mělník (dále jen „městský úřad“) ze dne 24. 2. 2020, č. j. 1095/ZP/20/NIVI (dále jen „prvostupňové usnesení“), jímž městský úřad rozhodl o tom, že žalobce není účastníkem řízení o žádosti o společné povolení na stavbu vrtané studny na

pozemku p. č. 398/3 v katastrálním území Liběchov a o povolení k odběru vody z podzemního zdroje.

2. Žalobce tvrdí, že je provozovatelem vodohospodářské infrastruktury (vodovodu) vodního zdroje Boží Voda. Dne 6. 11. 2019 podal žádost o přiznání postavení účastníka řízení o žádosti o společné povolení na stavbu vrtané studny na pozemku p. č. X v katastrálním území Liběchov a o povolení k odběru vody z podzemního zdroje (dále jen „společné řízení“). Žádost odůvodnil tím, že pokud se vrtaná studna bude nacházet v bezprostřední blízkosti hranice ochranného pásma II. stupně vodního zdroje Boží Voda, mohlo by dojít k ohrožení množství a kvality vody odebírané ze zdroje Boží Voda. K tomu předložil odborné vyjádření Ing. Martina Jakoubka, znalce v oboru projektování a stavebnictví se specializací na vodohospodářské stavby.
3. Žalobce považuje napadené rozhodnutí za nezákonné, neboť nebylo prokázáno, že by nemohl být dotčen na svých právech. Má za to, že otázka, zda může být povolovanou studnou ovlivněn vodní zdroj Boží Voda, má být předmětem společného řízení. Žalovaný možnost dotčení žalobce na právech odmítl, ačkoli hydrogeologický posudek, na nějž v napadeném rozhodnutí odkázal, určitou míru ovlivnění předpokládá, jestliže uvádí, že *„není předpoklad významnějšího ovlivnění hydrogeologických poměrů v lokalitě ani nejbližších zdrojů individuálního zásobování odběrem vody ze studny.“* Z vyjádření předloženého žalobcem navíc plyne, že k dotčení nemusí dojít pouze odběrem vody, ale také realizací studny. Žalobce vytýká správním orgánům, že otázku možného dotčení vodního zdroje Boží Voda, která měla být posouzena ve společném řízení, posoudily pouze na základě svého úsudku bez provedení dokazování. Poukázal na § 28 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), podle něhož je v pochybnostech za účastníka považován ten, kdo tvrdí, že je účastníkem, dokud se neprokáže opak. Žalobce nejen tvrdil, že je účastníkem společného řízení, ale předložil také odborné vyjádření Ing. Martina Janouška o možném negativním dotčení vodního zdroje Boží Voda. Žalobce dále uvádí, že k obsahu hydrogeologického posudku Ing. Jaromíra Malce, na který žalovaný odkázal v napadeném rozhodnutí, se nemůže kvalifikovaně vyjádřit, neboť neměl možnost se s ním seznámit, jelikož správní orgány mu odmítly jeho kopii poskytnout.
4. Žalobce dále namítá, že se žalovaný nevypořádal s jeho odvolacími námitkami, proč je účastníkem společného řízení, když pouze odkázal na posudek Ing. Jaromíra Malce, který nebyl žalobci poskytnut, a na stanovisko Ing. Jaromíra Malce k odbornému vyjádření Ing. Martina Jakoubka předloženému žalobcem. Žalovaný řádně nezodůvodnil, na základě jakého důkazu má za prokázané, že předmětné vodní dílo nemůže být stavbou studny přímo dotčeno, kdy podkladem pro rozhodnutí o účastenství byly dva protichůdné posudky. Žalovaný si nevyžádal srovnávací posudek a neuvedl, z jakých důvodů se přiklonil ke stanovisku Ing. Jaromíra Malce. Jelikož oba závěry jsou ve vzájemném rozporu, je v tomto ohledu napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné. Dle názoru žalobce nemůže mít žalovaný za prokázané, že vodní zdroj Boží Voda nemůže být dotčen, jestliže žalobcem předložený posudek Ing. Jaromíra Malce dotčení vodního zdroje připouští a uvádí, že *„podmínky stavebního a vodoprávního povolení musí respektovat existenci a provoz vodního zdroje Boží Voda.“*
5. Žalovaný s žalobou nesouhlasí a navrhuje její zamítnutí. Žalovaný předně upozornil, že v řízení o účastenství žalobce se pouze posuzovalo, zda může být žalobce stavbou studny dotčen na svých právech. Zdůraznil, že žalobce je jen provozovatelem vodovodu, vodní

zdroj na pozemku p. č. st. X není v jeho vlastnictví. Studna se nachází ve vzdálenosti 53,5 m, resp. 129 m vně okraje ochranného pásma vodního zdroje. Vyjádřením odborně způsobilé osoby bylo zjištěno, že negativní ovlivnění vodního zdroje je zcela vyloučeno. Pochybnosti o tom, zda by žalobce měl být účastníkem společného řízení, tedy byly na podkladě odborných závěrů odstraněny. Žalovaný poukázal na to, že dle katastrální mapy je vzdálenost mezi pozemkem p. č. st. X a p. č. X celkem 953,43 m. Žalovaný se s odvolacími námitkami žalobce vypořádal na straně čtyři a pět napadeného rozhodnutí. V něm konstatoval, že ochranná pásma vodního zdroje Boží Voda byla stanovena tak, aby vodní zdroj byl plně chráněn. Velikost projektovaného odběru a pozice studny vně ochranných pásem vodního zdroje vylučuje jakékoli negativní ovlivnění kvality a množství podzemní vody.

6. Žalobce v replice zopakoval, že z odborného vyjádření Ing. Martina Jakoubka plynou podmínky, za kterých musí být stavba studny realizována, aby nedošlo k ohrožení vodního zdroje. Z toho plyne, že k negativnímu ovlivnění může dojít. V zájmu žalobce jakožto vlastníka vodovodu pro veřejnou potřebu obyvatel okolních obcí je, aby stavba byla provedena tak, aby nedošlo k negativnímu dotčení vodního zdroje a k ohrožení dostupnosti dodávek vody. Pouze na základě vyjádření odborně způsobilé osoby nemohly být odstraněny pochybnosti, zda je žalobce stavbou studny dotčen, jestliže žalobce předložil vyjádření znalce, z něhož možnost dotčení plynula. Žalobce v odvolání namítl, že se městský úřad řádně nevypořádal s jeho tvrzením podloženým odborným vyjádřením znalce. Městský úřad se za dané situace nemohl přiklonit k závěru odborného vyjádření a nevzít v potaz tvrzení žalobce a vyjádření znalce, z nichž vyplývalo riziko negativního vlivu stavby na vodní zdroj. Žalobce trvá na tom, že žalovaný se s touto námitkou nevypořádal. Zopakoval, že otázka možného negativního vlivu měla být řešena ve společném řízení a žalovaný nemohl pouhým odkazem na obsah vyjádření prokázat neexistenci možného přímého dotčení vlastnického práva žalobce. Zdůraznil, že je dobrovolným svazkem obcí a chrání veřejný zájem spočívající v zajištění práva obyvatel okolních obcí na přístup k vodě. V případě narušení vydatnosti vodního zdroje mohou být ohroženy dodávky pitné vody. Doplnil, že dle § 3 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vodní zákon“) nejsou podzemní vody předmětem vlastnictví ani součástí nebo příslušenstvím pozemku, pod nímž se vyskytují. Žalobce je vlastníkem vodárny, rozvodů a zařízení (vodovodu) napojených na vodní zdroj, a má tedy právní zájem na tom, aby nebyla ohrožena vydatnost vodního zdroje. Dodal, že je jako svazek obcí tvořen obcemi Liběchov, Dolní Zimoř, Tupadly a Želízy, přičemž Liběchov je vlastníkem pozemku p. č. st. X, na němž se nachází vodní zdroj, a studny napojené na vodní zdroj na něm umístěné. Žalobce tak chrání i zájmy svého člena, obce Liběchov.
7. Při jednání konaném dne 17. 9. 2021 žalobce setrval na svém procesním stanovisku, žalovaný se z jednání omluvil.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

8. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, po vyčerpání řádných opravných prostředků, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud proto přistoupil k věcnému projednání žaloby. Soud posoudil žalobu v rozsahu uplatněných žalobních bodů vycházejí ze skutkového a právního stavu ke dni vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.).

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

9. Soud z obsahu správního spisu zjistil, že O. Z. a J. Z. (dále jen „žadatelé“) podali dne 7. 8. 2019 žádost o vydání společného povolení na „domovní vrtanou studnu“ na pozemku p. č. X v k. ú. Liběchov za účelem celoročního zásobování domácnosti včetně sezónní zálivky. Téhož dne podal O. Z. (dále jen „žadatel“) žádost o povolení k odběru podzemních vod z této studny v maximálním množství 168 m³ za rok za účelem zásobování rodinného domu.
10. Podle projektové dokumentace jde o novou trvalou stavbu vrtané domovní studny o hloubce 30 m p. t., jejímž účelem je celoroční využití pro potřeby domácnosti včetně případné sezónní zálivky. Vrt pro studnu byl proveden dne 12. 12. 2018 vrtným nářadím o průměru 240 mm v úseku 0 až 3 m p. t., ve zbývajícím úseku 3 až 30 byl vyhlouben vrtáním o průměru 180 mm, vrt byl vystrojen PVC zárubnicí o průměru 125 mm. Dle hydrogeologického posudku Ing. Jaromíra Malce, odborně způsobilé osoby v oboru hydrogeologie, č. Z-19-6-0-5/MA/048/197, ze dne 30. 6. 2019, byl průzkumný hydrogeologický vrt HV-1 hluboký 30 m na pozemku p. č. X v k. ú. Liběchov proveden dne 12. 12. 2018 vrtnou organizací T.R. mobilní vrtnou soupravou UGB-50 za použití rotačně příklepového vrtání a spirálového nářadí s vrtným průměrem 240 mm v úseku 0 až 3 m p. t., zbývajíc úsek 3 až 30 m byl vyhlouben rotačně-příklepovým vrtáním o průměru 180 mm, vrt byl vystrojen PVC zárubnicí o průměru 125 mm, výstroj byla v úseku 30 až 2 m obsypána, zbývajíc úsek byl utěsněn jílováním a vytěženým materiálem hlinito-jílovitého charakteru. Dle závěrů hydrogeologického posudku využitelná vydatnost hydrogeologického průzkumného vrtu postačuje pro obvyklé potřeby domácnosti se dvěma uživateli a zálivkou s maximálním denním odběrem 0,723 m³ vody a ročním odběrem 168 m³ vody. Realizovaný průzkumný vrt lze doporučit k jímání podzemních vod pro potřeby využití žadatelem. Technická realizace vrtu, jeho vystrojení a umístění odpovídají požadavkům na zřizování vrtaných studní pro individuální zásobování pitnou vodou dle ČSN 75 5115, a může tak být převeden na studnu s úpravou pro motorové čerpadlo. Dle hydrogeologického posudku je předpokládán směr proudění podzemních k jihu až jihozápadu. Stavba je navržena a realizována tak, aby nedošlo k žádným negativním vlivům na okolní stavby a pozemky. Vzhledem ke geologické stavbě území, průměrné vydatnosti a předpokládané spotřebě vody žadatelem nepředpokládáme významnější ovlivnění hydrogeologických poměrů v lokalitě ani nejbližších zdrojů individuálního zásobování odběrem podzemní vody z projektované studny. Předpokládané odběry vody z vrtané studny nebudou z hlediska celkové hydrogeologické bilance příliš významné a negativní vliv odběru na vodní a na vodu vázané ekosystémy lze v předmětné lokalitě vyloučit. Při dodržení odebíraného množství podzemní vody a podmínek pro její odběr nebude docházet k významnějšímu ovlivnění nejbližších okolních zdrojů podzemní vody. Přílohami hydrogeologického posudku je mimo jiné grafické znázornění trubní studny a protokol o předání průzkumného vrtu.
11. Oznámením ze dne 30. 10. 2019 oznámil městský úřad zahájení společného řízení o žádosti žadatelů o vydání společného povolení na stavbu vrtané studny na pozemku p. č. X v k. ú. Liběchov a o vydání povolení k odběru vody z podzemního zdroje, v němž uvedl, že předmětem řízení je domovní vrtaná studna do hloubky 30 m vystrojená PVC zárubnicí o průměru 125 mm, která bude umístěna ve vzdálenosti 4 m od pozemků p. č. X a p. č. X, v oznámení jsou dále uvedeny souřadnice stavby. Účastníci byli poučeni o tom, že mohou

nahlízet do podkladů pro rozhodnutí a uplatnit námitky do 10 dnů ode dne doručení tohoto oznámení.

12. Žalobce požádal dne 6. 11. 2019 o přibrání do společného řízení jako účastník. Žádost zdůvodnil tím, že se má povolovaná studna nacházet v bezprostřední blízkosti hranice ochranného pásma II. stupně vodního zdroje Boží Voda. Jako vlastník a provozovatel vodovodu pro veřejnou potřebu obyvatel obcí Liběchov, Ješovice, Želízy, Tupadly a Dolní Zimoř vyjádřil obavu z ohrožení množství a kvality odebírané vody ze zdroje Boží Voda.
13. Dne 13. 11. 2019 žalobce předložil vyjádření VHS PROJEKT, s.r.o., Ing. Martina Janouška, znalce v oboru projektování a stavebnictví, specializace vodohospodářské stavby, k vazbě mezi navrženou studnou a stávajícím vodním zdrojem Boží Voda, zpracované na základě požadavku obce Liběchov. Zpracovateli bylo předloženo oznámení o zahájení společného řízení ve věci stavby domovní vrtané studny do hloubky 30 m vystrojené PVC zárubnicí o průměru 125 mm. Ing. Martin Janoušek ve vyjádření uvedl, že v blízkosti plánované studny se nachází vodní zdroj Boží Voda, který slouží k zásobování obyvatel obcí Liběchov, Ješovice, Želízy a Dolní Zimoř. Tento vodní zdroj má vyhlášené ochranné pásmo I. a II. stupně. Vzdálenost plánované studny od hranice pásma II. stupně je 53,5 m a od nejbližšího bodu hranice pásma I. stupně 129 m. S ohledem na významnost vodního zdroje Boží Voda a navržené umístění studny v blízkém dosahu ochranného pásma II. stupně musí projektová dokumentace obsahovat zákres studny a vyjasnit dopad na vodní zdroj Boží Voda, který zajišťuje odběr cca 126 000 m³ za rok a zásobuje pitnou vodou více než 3,5 tisíc obyvatel. Rovněž je nutno vyjasnit a definovat podmínky, za nichž má dojít k realizaci studny a provádění prací tak, aby nedošlo k ohrožení jakosti a vydatnosti vodního zdroje Boží Voda. Běžně používaná rotačněpříklepová technologie může při vrtných pracích způsobit zákal při výplachu a může narušit a ovlivnit preferenční cesty proudění podzemní vody, její jakost a množství vytékající vody ve vodním zdroji Boží Voda. V závěru vyjádření je uvedeno, že je nezbytné, aby hydrogeologické posouzení zejména prokázalo, že realizaci studny nedojde k ovlivnění zdroje Boží Voda. Podmínky stavebního a vodoprávního povolení musí respektovat existenci a provoz tohoto vodního zdroje. Vyjádření obsahuje i zákres stanovených ochranných pásem I. a II. stupně vodního zdroje Boží Voda.
14. Městský úřad vyzval žadatele, aby předložili dodatek hydrogeologického posudku dle výše uvedeného vyjádření.
15. Žadatelé předložili dne 30. 1. 2020 vyjádření hydrogeologa Ing. Jaromíra Malce ze dne 29. 1. 2020, který v něm reagoval na vyjádření Ing. Martina Janouška. Uvedl, že pro potřeby společného řízení byl zpracován hydrogeologický posudek. Doplnil, že souhlasí s Ing. Janouškem, že studna se nachází ve vzdálenosti 53,5 m od okraje ochranného pásma II. stupně, resp. 129 m od hranice ochranného pásma I. stupně, tedy vně ochranných pásem. Vyjádřil názor, že tato ochranná pásma byla stanovena tak, aby dostatečně chránila vodní zdroj Boží Voda. Konstatoval, že vzhledem k množství odebírané vody ze studny a jejímu umístění vně ochranných pásem lze jakékoli negativní ovlivnění kvality a množství podzemní vody vodního zdroje ve vlastnictví žalobce zcela vyloučit. Dostatečná ochrana stávajícího vodního zdroje vyplývá ze samotného účelu stanovených ochranných pásem.
16. Městský úřad vydal dne 24. 2. 2020 prvostupňové usnesení. V odůvodnění uvedl, že na základě vyjádření žalobce k oznámení o zahájení řízení a předloženého odborného vyjádření Ing. Martina Janouška, VHS PROJEKT, s.r.o., si vyžádal doložení dodatku

k hydrogeologickému posudku. Žadatel doložil dodatek k hydrogeologickému posudku, ve kterém je uvedeno, že se projektovaná studna nachází ve vzdálenosti 53,5 m od okraje ochranného pásma II. stupně, resp. 129 m od hranice ochranného pásma I. stupně, a negativní ovlivnění kvality a množství podzemní vody vodního zdroje Boží Voda je zcela vyloučeno. Ochranná pásma byla stanovena tak, aby v souladu s požadavky § 30 vodního zákona dostatečně chránila tento vodní zdroj na pozemku p. č. st. X. V dotčené oblasti je proudění podzemní vody ve směru severovýchodně k Labi, nový vrt tedy neovlivní zdroj Boží Voda. Dále uvedl, že přílohou hydrogeologického posudku je protokol o předání vrtu ze dne 12. 12. 2018 rotačně příklepovou technologií vrtání. Technická realizace vrtu, jeho vystrojení a umístění odpovídají požadavkům pro zřizování vrtných studní pro individuální zásobování pitnou vodou a odpovídají požadavkům technické normy ČSN 75 5115. Vzhledem k tomu, že vrtaná studna neovlivní vodní zdroj Boží Voda, splňuje požadavky dle normy ČSN 75 5115 a nenachází se v ochranném pásmu vodního zdroje, městský úřad dle § 115 odst. 1 vodního zákona a § 28 odst. 1 správního řádu vyslovil, že žalobce není účastníkem řízení.

17. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce odvolání. Uvedl, že je vlastníkem a provozovatelem vodního díla, vodohospodářské infrastruktury vodního zdroje Boží Voda, která zahrnuje vodovod pro veřejnou potřebu, který provozuje na základě rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 11. 2015, přičemž vodní zdroj slouží pro zásobování více než 3,5 tisíce obyvatel města Liběchov a obcí Ješovice, Želízy a Dolní Zimoř pitnou vodou. Vodní zdroj zajišťuje odběr cca 126 000 m³ za rok a má vyhlášené ochranné pásmo. Studna je od hranice pásma II. stupně vzdálena 53,5 m. Žalobce namítl, že podle odborného vyjádření vypracovaného VHS PROJEKT, s.r.o., může v důsledku stavby studny dojít k zakalení a narušení jakosti a množství vody ve zdroji Boží Voda. Odborné vyjádření uvádí, že podmínka stavebního a vodoprávního povolení musí respektovat existenci a provoz tohoto vodního zdroje. Doplnil, že je vlastníkem vodního díla, které sousedí (byť nikoli přímo hraničí) s pozemkem, na němž bude studna realizována, a je tedy účastníkem dle § 109 písm. e) stavebního zákona. Otázka, zda stavba neovlivní vodní zdroj, má být předmětem společného řízení. Městský úřad nemůže tuto otázku posoudit bez jakéhokoli dokazování pouze na základě vlastního úsudku. Podle § 28 odst. 1 správního řádu se má za účastníka v pochybnostech považovat i ten, kdo tvrdí, že je účastníkem řízení. Žalobce přesáhl rovinu tvrzení, když předložil odborné vyjádření, které podrobně zdůvodňuje, v čem spočívá možná negativní ovlivnění vlastnického práva žalobce.
18. O odvolání rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím. V odůvodnění uvedl, že stanovení okruhu účastníků řízení přísluší správnímu orgánu, který řízení vede. Městský úřad určil okruh účastníků na základě vlastního uvážení a zahrnul mezi ně vlastníky pozemků a staveb, kteří by mohli být stavbou přímo dotčeni. Pro naplnění definice účastníka řízení je nutné přímé dotčení na právech umístěnou stavbou, jímž lze rozumět takovou změnu poměrů v lokalitě, kterou by zamýšlená stavba vyvolala a která by měla vliv na podstatu, obsah nebo výkon vlastnických či jiných relevantních práv těmi, kdo tato práva mají. Účastenství v územním a stavebním řízení má dvě podmínky. Existenci vlastnického či jiného věcného práva a přímé dotčení existujícího práva. Dále konstatoval, že ochranná pásma vodních zdrojů jsou dle zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů, ve znění účinném do 31. 1. 2020 (dále jen „vodní zákon“) založena na principu dvoupásmové ochrany. Pásma jsou stanovena tak, aby byly vodní zdroje dostatečně chráněny. Jak je uvedeno i v odvolání, studna je ve vzdálenosti 53,5 m od hranice ochranného pásma II. stupně a 129 m od hranice ochranného pásma I. stupně.

V hydrogeologickém posudku zpracovaném Ing. Jaromírem Malcem jakožto odborně způsobilou osobou je uvedeno, že vzhledem ke geologické stavbě území, průměrné vydatnosti a předpokládané spotřebě vody stavebníkem není předpoklad významnějšího ovlivnění hydrogeologických poměrů v lokalitě ani nejbližších zdrojů individuálního zásobování odběrem podzemní vody ze studny. Žalovaný se ztotožnil s argumentací Ing. Jaromíra Malce v odpovědi k vyjádření předloženému žalobcem, a totiž že ochranná pásma vodního zdroje Boží Voda byla stanovena tak, aby byl vodní zdroj byl chráněn. Žalovaný se ztotožnil i s tím, že s ohledem na velikost navrženého odběru a pozici projektované vrtané studny vně ochranných pásem vodního zdroje je negativní ovlivnění kvality a množství podzemní vody vodního zdroje Boží Voda ve vlastnictví žalobce vyloučen.

19. Z rejstříku dobrovolných svazků obcí Středočeského kraje a čl. II stanov účinných od 1. 1. 2016 vyplývá, že předmětem činnosti žalobce je též zásobování vodou a provozování a správa vodovodu pro veřejnou potřebu – skupinového vodovodu Liběchov, vycházejícího ze studny na Boží Vodě, včetně jeho údržby, modernizace a rozšiřování, a všechny činnosti s tím související. Ze stanov též plyne, že jeho členy je město Liběchov a obce Dolní Zimoř, Tupadly a Želízy. Majetek svazku je dle stanov tvořen nemovitými věcmi, včetně rozvodů vody a zařízení, a souvisejícími věcmi, bezúplatně převedenými na zakladatele svazku obcí ke dni 1. 6. 1994 dle § 12 odst. 2) písm. c) zákona č. 92/1991 Sb., o podmínkách převodu majetku státu na jiné osoby, v tehdy účinném znění, a § 18 odst. 2 písm. b) zákona č. 171/1991 Sb., o působnosti orgánů České republiky ve věcech převodů majetku státu na jiné osoby a o Fondu národního majetku České republiky, v tehdy účinném znění, v rámci privatizačního projektu č. 25835, registrovaného na Fondu národního majetku pod č. j. 24/93-360, a majetkem, který žalobce nabyl při své činnosti, včetně přírůstků z tohoto majetku. Jeho zdrojem příjmů jsou mimo jiné finanční prostředky vybrané od odběratelů za vodu dodanou vodovodem (vodné). Žalobce hospodář s majetkem členských obcí, který ze svého majetku vložily do svazku obcí.

Posouzení žalobních bodů

20. Podle § 9 odst. 5 vodního zákona povolení k nakládání s vodami, které lze vykonávat pouze užíváním vodního díla, je možné vydat jen současně se stavebním povolením k takovému vodnímu dílu ve společném řízení, pokud se nejedná o vodní dílo již existující nebo povolené. V případě vydávání povolení k nakládání s vodami současně s povolením k provedení vodního díla se výroky těchto povolení vzájemně podmiňují; pokud by byla odvoláním napadena obě tato rozhodnutí, provede se nejdříve odvolací řízení o odvolání proti povolení k nakládání s vodami, přičemž odvolací řízení, jehož předmětem je stavební povolení k provedení vodního díla, se přerušuje do dne, kdy nabude právní moci rozhodnutí odvolacího správního orgánu vydané v řízení o odvolání proti povolení k nakládání s vodami.
21. Podle § 30 odst. 1 vodního zákona k ochraně vydatnosti, jakosti a zdravotní nezávadnosti zdrojů podzemních nebo povrchových vod využívaných nebo využitelných pro zásobování pitnou vodou s průměrným odběrem více než 10 000 m³ za rok a zdrojů podzemní vody pro výrobu balené kojenecké vody nebo pramenité vody stanoví vodoprávní úřad ochranná pásma opatřením obecné povahy. Vyžadují-li to závažné okolnosti, může vodoprávní úřad stanovit ochranná pásma i pro vodní zdroje s nižší kapacitou, než je uvedeno v první větě. Vodoprávní úřad může ze závažných důvodů ochranné pásmo změnit, popřípadě je zrušit. Stanovení ochranných pásem je vždy

veřejným zájmem. Podle odstavce 2 citovaného ustanovení se ochranná pásma dělí na ochranná pásma I. stupně, která slouží k ochraně vodního zdroje v bezprostředním okolí jímacího nebo odběrného zařízení, a ochranná pásma II. stupně, která slouží k ochraně vodního zdroje v územích stanovených vodoprávním úřadem tak, aby nedocházelo k ohrožení jeho vydatnosti, jakosti nebo zdravotní nezávadnosti. Podle odstavce 8 citovaného ustanovení je v ochranném pásmu I. a II. stupně zakázáno provádět činnosti poškozující nebo ohrožující vydatnost, jakost nebo zdravotní nezávadnost vodního zdroje, jejichž rozsah je vymezen v opatření obecné povahy o stanovení nebo změně ochranného pásma.

22. Podle § 115 odst. 1 vodního zákona platí, že pokud tento zákon nestanoví jinak, postupují vodoprávní úřady při řízení o věcech upravených vodním zákonem podle stavebního zákona, jde-li o rozhodování týkající se vodních děl a vodohospodářských úprav.
23. Podle § 94k písm. e) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění účinném do 31. 1. 2020 (dále jen „stavební zákon“) účastníkem společného územního a stavebního řízení je osoba, jejíž vlastnické právo nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být společným povolením přímo dotčeno.
24. Podle § 109 písm. e) stavebního zákona je účastníkem stavebního řízení vlastník sousedního pozemku nebo stavby na něm, může-li být jeho vlastnické právo prováděním stavby přímo dotčeno.
25. Žalobce se domáhal účastenství na základě tvrzení, že je vlastníkem stavby vodního díla (vodovodu) na sousedním pozemku, která může být povolovanou stavbou studny přímo dotčena. Přestože odkazoval na § 109 písm. e) stavebního zákona vymezující účastenství čistě ve stavebním řízení, stavební zákon vychází z obdobné definice i u společného územního a stavebního řízení, když za účastníka považuje mimo jiné i osobu, jejíž vlastnické právo nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být společným povolením přímo dotčeno [§ 94k písm. e) stavebního zákona].
26. Dle § 55 odst. 1 vodního zákona jsou vodní díla, mezi něž se řadí i studny [§ 55 odst. 1 písm. j) téhož zákona], stavby, které slouží ke vzdouvání a zadržování vod, umělému usměrňování odtokového režimu povrchových vod, k ochraně a užívání vod, k nakládání s vodami, ochraně před škodlivými účinky vod, k úpravě vodních poměrů nebo k jiným účelům sledovaným vodním zákonem. Pokud vodní zákon nestanoví jinak, dle § 115 odst. 1 tohoto zákona postupují vodoprávní úřady při řízení o věcech upravených vodním zákonem podle stavebního zákona, jde-li o rozhodování týkající se vodních děl. Vodní zákon neobsahuje ucelenou úpravu účastenství v řízeních o stavebním povolení k vodním dílům, ale upravuje pouze dílčí otázky účastenství [např. u obcí (§ 115 odst. 4), správců vodního toku (§ 115 odst. 5) či občanských sdružení, jejichž cílem je podle stanov ochrana životního prostředí (§ 115 odst. 7)]. Na společné řízení tedy bylo možné za použití odkazu v § 115 odst. 1 vodního zákona vztáhnout úpravu účastenství v § 94k písm. e) stavebního zákona (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 4. 2012, č. j. 9 As 78/2011-69)
27. Ačkoli žalobce ve správním řízení své vlastnické právo k vodovodu napojeného na vodní zdroj Boží Voda nedoložil, tvrzené vlastnictví k vodovodu ani oprávnění k jeho provozování nebylo ve správním řízení nikterak zpochybňováno. V řízení před soudem

žalovaný pouze poukázal na to, že žalobce není vlastníkem vodního zdroje, na který je vodovod napojen, což ovšem žalobce netvrdil. To, že vodovod je součástí majetku žalobce, který byl do něj vložen jeho členy, potvrzují též stanovy žalobce. Soud se proto s ohledem na důvody, z nichž vycházelo prvostupňové usnesení a napadené rozhodnutí, v mezích žalobních bodů zabýval otázkou, zda žalobce mohl být navrhovanou stavbou studny přímo dotčen na vlastnickém právu k vodnímu dílu tím, že dojde k negativnímu ovlivnění vodního zdroje Boží Voda.

28. Nejvyšší správní soud již v rozsudku ze dne 12. 4. 2012, č. j. 9 As 78/2011-69, dospěl k závěru, že účastenství v řízení o stavebním povolení k vodním dílům může být založeno tím, že navrhovaná stavba studně může ovlivnit množství nebo kvalitu vody ve studni souseda. Konstatoval, že „[n]ejběžnější výkon práva užívat studnu, jakožto jedné ze složek vlastnického práva, je právě odběr vody z takové studny. Brát ze studny vodu je možné jen tehdy, když v ní je dostatek vody. Pokud by ze studny vymizela voda nebo došlo k jejímu zásadnímu úbytku, nebylo by možno studnu užívat pro její základní účel buď vůbec, nebo ve stávajícím rozsahu. V tomto ohledu platí, že je-li myslitelné, že navrhovanou stavbou studny na sousedním pozemku může dojít k úbytku vody v již zbudované studni souseda, příp. k jejímu úplnému vymizení, ovlivní tato skutečnost možnost užívat již zbudovanou studnu k odběru vody. V ovlivnění možnosti užívání studny jakožto jedné ze složek vlastnického práva pak lze spatřovat přímé dotčení vlastnického práva k ní. Užitek, který je studna schopna přinášet, je možno spatřovat ve vodě, která byla ze studny odebrána. Poté, co dojde k oddělení určitého množství vody ze spodní vody (vody ve studni), nepovažuje se takto oddělená voda nadále za vodu podzemní, která nemůže být předmětem vlastnického práva. K takto oddělené vodě je potom možno nabýt vlastnické právo. Míra užitku, který studna skrze odebranou vodu přináší, je ovšem odvislá od kvality odebrané vody (je zcela nepochybně rozdíl, zda lze ze studny odebírat pitnou vodu nebo zda studna poskytuje jen vodu nepitnou či závadnou). Kvalita odebrané vody je přitom vázána na kvalitu vody, která se ve studni nachází. Pokud může navrhovaná stavba studny na sousedním pozemku ovlivnit kvalitu vody v již zbudované studni souseda, a tak i kvalitu odebírané vody, může tímto způsobem ovlivnit míru užitku, který studna může přinášet. I v tomto ohledu lze spatřovat přímé dotčení vlastnického práva, jehož jednou složkou je i brát z předmětu vlastnictví plody a užitky. Nejvyšší správní soud přitom zastává názor, že v mnoha případech je myslitelné, že konkrétní způsob, jakým má být prováděna navrhovaná stavba studny, může mít vliv na množství či kvalitu vody ve studni souseda. To samé platí i ve vztahu ke konkrétnímu navrhovanému provedení stavby studny dle její projektové dokumentace. Stavební řízení je přitom určeno k vypořádání námitek proti projektové dokumentaci či způsobu provádění stavby. Tím, že bude založeno účastenství vlastníka studny na sousedním pozemku v řízení o povolení studny na sousedním pozemku, bude zajištěna ochrana jeho vlastnických práv k jeho studni. Na základě těchto úvah zdejší soud dospěl k závěru, že účastenství dle § 109 odst. 1 písm. e) stavebního zákona v řízení o stavebním povolení k vodním dílům může být založeno tím, že navrhovaná stavba může ovlivnit množství nebo kvalitu vody ve studni souseda.“ Ze shora uvedených úvah Nejvyššího správního soudu lze vyjít i v posuzované věci. Vlastník vodovodu je povinen zajistit jeho plynulé a bezpečné provozování. Výkon práva užívat vodovod napojený na zdroj vody zahrnuje odběr vody, vedení vody vodovodem a dodávky vody na základě uzavření úplatné smlouvy o dodávkách pitné vody s odběratelem dle § 8 odst. 6 a 13 zákona č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o vodovodech a kanalizacích“). Brát ze zdroje vodu a zajišťovat její distribuci pro veřejnou potřebu je možné jen tehdy, je-li v něm dostatek

vody. Pokud by voda ze zdroje vymizela nebo došlo k jejímu podstatnému úbytku, nebylo by možno vodovod užívat pro jeho základní účel buď vůbec, nebo ve stávajícím rozsahu. Může-li navrženou stavbou studny dojít k úbytku vody ve zdroji Boží Voda, bude ovlivněna i možnost užívat vodovod pro distribuci a dodávky vody pro veřejnou potřebu. V ovlivnění možnosti užívání vodovodu a s ním spojených práv a povinností provozovatele vodovodu pro veřejnou potřebu lze spatřovat přímé dotčení vlastnického práva k němu. Míra užitku, který vodovod skrze odebranou vodu přináší, je odvislá též od kvality odebrané vody, která je vázána na kvalitu vody ve vodním zdroji. Pitná voda dodávaná odběratelům vodovodem přitom musí splňovat požadavky na zdravotní nezávadnost pitné vody stanovené zvláštními právními předpisy (§ 14 odst. 1 zákona o vodovodech a kanalizacích). Pokud by mohla navrhovaná stavba studny ovlivnit kvalitu odebírané vody ve zdroji, z níž jsou vodovodem zásobováni obyvatelé okolních obcí, může ovlivnit i míru užitku, který vodovod může přinášet. Bylo proto třeba posoudit, zda realizace povolované studny může ovlivnit kvalitu a množství vody ve zdroji Boží Voda.

29. Žalobce v podání ze dne 6. 11. 2019 tuto obavu opřel o to, že povolovaná studna se nachází v „bezprostřední blízkosti“ hranice ochranného pásma vodního zdroje II. stupně, a na podporu svého tvrzení o možném ovlivnění vodního zdroje Boží Voda předložil vyjádření Ing. Martina Janouška za VHS PROJEKT, s.r.o., na které poukázal též v odvolání.
30. Soud neshledal důvodnou námitku žalobce, že otázka možného ovlivnění vodního zdroje Boží Voda, resp. vlastnického práva žalobce, měla být předmětem společného řízení.
31. Podle § 28 odst. 1 správního řádu za účastníka bude v pochybnostech považován i ten, kdo tvrdí, že je účastníkem, dokud se neprokáže opak. O tom, zda osoba je či není účastníkem, vydá správní orgán usnesení, jež se oznamuje pouze tomu, o jehož účasti v řízení bylo rozhodováno, a ostatní účastníci se o něm vyrozumí. Postup podle předchozí věty nebrání dalšímu jednání a rozhodnutí věci.
32. Správní řád přiznává v pochybnostech postavení účastníka řízení určitému subjektu i jen na základě jeho tvrzení o možném dotčení na právech do doby, než se v průběhu řízení prokáže opak. Smyslem uvedeného ustanovení je, aby v případě pochybností bylo již v průběhu správního řízení postaveno najisto, zda určitá osoba má či nemá postavení účastníka řízení (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 7. 2015, č. j. 9 As 222/2014-147, č. 3288/2015 Sb. NSS). Důkazní břemeno dle § 28 odst. 1 správního řádu tíží správní orgán. Právní úprava v zásadě umožňuje správním orgánům uchýlit se v případě existence pochybností o účastenství k různým postupům. Správní orgán se může nejprve zabývat spornou otázkou tvrzeného účastenství a až po jejím vyřešení a vydání usnesení dle § 28 odst. 1 správního řádu se zaměřit na otázky týkající se věci samé, k vydání usnesení dle § 28 odst. 1 správního řádu přistoupit v návaznosti na podklady opatřené v řízení ve věci samé, nebo se s otázkou možného dotčení vypořádat až v rámci konečného rozhodnutí v meritorním řízení. Správnímu orgánu nic nebrání provést k posouzení tvrzení potenciálního účastníka řízení dokazování, byť takové dokazování musí mít své limity. Za situace, kdy by takové dokazování mělo být obsáhlé a mělo též blízkou souvislost s předmětem meritorního řízení, je vhodné takovou osobu účastníkem řízení (preventivně) učinit a dokazování o možném dotčení jejích práv provést až v meritorním řízení s následným vypořádáním námitky v konečném rozhodnutí. Je ovšem akceptovatelné, pokud správní orgán provede i poměrně rozsáhlé dokazování prostřednictvím podkladů, které má k dispozici od osoby, která své účastenství tvrdí, od

(nepochybných) účastníků meritorního správního řízení či ze své dřívější úřední činnosti (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 10. 2008, č. j. 2 As 12/2008-63).

33. Městský úřad od chvíle, kdy se žalobce do společného řízení přihlásil, žalobce nejprve považoval za účastníka řízení a v reakci na uplatněné námitky a předložené vyjádření vyzval žadatele, aby předložili dodatek hydrogeologického posudku. Na základě doplněného vyjádření hydrogeologa Ing. Jaromíra Malce poté dospěl k závěru, že vodní zdroj Boží Voda nemůže být povolovanou studnou nikterak ovlivněn, a žalobcem tvrzený důvod tedy nezaložil jeho účastenství ve společném řízení. Z těchto důvodů v tento moment městský úřad přistoupil k vydání usnesení dle § 28 odst. 1 správního řádu. Takový postup odpovídá § 28 odst. 1 správního řádu a je v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu. Pokud správní orgány zohlednily vyjádření předložené žalobcem, hydrogeologický posudek a jeho následné doplnění (resp. doplňující vyjádření hydrogeologa reagující na vyjádření Ing. Martina Jakoubka), nevycházely pouze ze svého úsudku, ale za účelem posouzení možného dotčení provedly dokazování.
34. Soud pak neshledal důvodnou ani námitku žalobce, že se žalovaný nevypořádal s odvolacími námitkami. Má-li být rozhodnutí přezkoumatelné, musí z něj být zřejmé, jaký skutkový stav vzal posuzující orgán za rozhodný, jakými úvahami byl veden při hodnocení podkladů pro vydání rozhodnutí a při výkladu právních předpisů a jak se vypořádal s návrhy a námitkami účastníků (§ 68 odst. 3 správního řádu). To platí i pro rozhodnutí v odvolacím řízení (§ 93 odst. 1 správního řádu). Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu plyne, že „[f]unkcí odůvodnění správního rozhodnutí je zejména doložit správnost a nepochybně i zákonnost postupu správního orgánu, jakož i vydaného rozhodnutí, jehož jedna z nejdůležitějších vlastností je přesvědčivost. Je proto nutné, aby se správní orgán v souladu s § 68 odst. 3 správního řádu vypořádal s námitkami účastníků řízení, přičemž z odůvodnění jeho rozhodnutí musí být seznatelné, z jakého důvodu považuje námitky účastníka řízení za liché, mylné anebo vyvrácené.“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 7. 2009, č. j. 9 As 71/2008-109). V rozsudku ze dne 23. 7. 2008, č. j. 3 As 51/2007-84, Nejvyšší správní soud konstatoval, že „[n]evypořádá-li se správní orgán v rozhodnutí o opravném prostředku se všemi námitkami, které v něm byly uplatněny, způsobuje to nepřezkoumatelnost rozhodnutí zpravidla spočívající v nedostatku jeho důvodů [§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.].“ Současné však platí, že nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno. Institut nepřezkoumatelnosti nelze vztáhnout na případy, kdy se správní orgán podstatou námitky účastníka řízení řádně zabývá a vysvětlí, proč nepovažuje argumentaci účastníka za správnou, byť výslovně v odůvodnění rozhodnutí nereaguje na všechny myslitelné aspekty vznesené námitky a dopustí se (toliko) dílčího nedostatku odůvodnění. Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů tak má místo zejména tehdy, opomene-li správní orgán na námitku účastníka zcela (tedy i implicitně) reagovat (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012-45, ze dne 29. 6. 2017, č. j. 2 As 337/2016-64, ze dne 27. 2. 2019, č. j. 8 Afs 267/2017-38, či ze dne 7. 5. 2019, č. j. 7 As 362/2018-23). Soud současně připomíná, že napadené rozhodnutí tvoří z hlediska soudního přezkumu s prvostupňovým rozhodnutím jeden celek.

35. Žalobce v odvolání namítl, že otázku, zda stavba neovlivní vodní zdroj, nemůže městský úřad posoudit bez jakéhokoli dokazování pouze na základě vlastního úsudku, poukázal na § 28 odst. 1 správního řádu a na předložené vyjádření vypracované VHS PROJEKT, s.r.o. Z napadeného rozhodnutí je patrné, jakou úvahou a na základě jakých podkladů žalovaný dospěl k závěru, že negativní ovlivnění kvality a množství podzemní vody vodního zdroje Boží Voda je vyloučeno. Žalovaný poukázal na právní úpravu ochranných pásem vodního zdroje a vzdálenost navržené studny od hranic ochranných pásem a konstatoval, že se ztotožnil s odpovědí vypracovanou Ing. Jaromírem Malcem, odborně způsobilou osobou v oborech hydrogeologie a geologické práce – sanace v odpovědi k vyjádření VHS PROJEKT, s.r.o., předloženému žalobcem, podle kterého byla ochranná pásma vodního zdroje Boží Voda stanovena tak, aby byl tento vodní zdroj dostatečně chráněn, a že s ohledem na velikost projektovaného odběru a pozici studny vně ochranných pásem je možnost jakéhokoli negativního ovlivnění kvality a množství podzemní vody vyloučena. Žalovaný tím na podstatu odvolací námitky reagoval a z jeho rozhodnutí je patrné, na základě jakého podkladu dospěl k závěru o vyloučení možného ovlivnění vodního zdroje a jakou úvahou byl veden. Napadené rozhodnutí proto nelze považovat za věcně nepřezkoumatelné.
36. Soud souhlasí též se závěrem správních orgánů o tom, že žalobce nemůže být rozhodnutím dotčen na vlastnickém právu, neboť rozhodnutí o schválení stavebního záměru studny a povolení k nakládání s vodami neovlivní vodní zdroj Boží Voda.
37. Z hydrogeologického posudku Ing. Jaromíra Malce, odborně způsobilé osoby v oboru hydrogeologie, plyne, že s ohledem na předpokládanou spotřebu vody, umístění studny a průměrnou vydatnost nelze předpokládat významnější ovlivnění hydrogeologických poměrů v lokalitě ani nejbližších zdrojů individuálního zásobování. Předpokládaný směr proudění podzemních vod je k jihu až jihozápadu. Z hlediska celkové hydrogeologické bilance nebude předpokládaný odběr vody příliš významný a negativní vliv odběru na vodní a na vodu vázané ekosystémy lze v předmětné lokalitě vyloučit. Při dodržení předpokládaného odebíraného množství podzemní vody a podmínek pro její odběr nebude docházet k významnějšímu ovlivnění nejbližších okolních zdrojů podzemní vody. V doplňujícím vyjádření se Ing. Jaromír Malec v reakci na vyjádření VHS PROJEKT, s.r.o., předložené žalobcem konkrétně vyjádřil k možnému vlivu na vodní zdroj Boží Voda. Potvrdil, že povolovaná studna se nachází ve vzdálenosti 53,5 m od hranice ochranného pásma II. stupně a 129 m od hranice ochranného pásma I. stupně a jednoznačně konstatoval, že vzhledem k množství odebírané vody ze studny (v maximálním množství 22 m³ za měsíc, 168 m³ za rok za účelem zásobování rodinného domu) a jejímu umístění vně ochranných pásem lze jakékoli negativní ovlivnění kvality a množství podzemní vody vodního zdroje zcela vyloučit. Vyjádřil názor, že dostatečná ochrana tohoto vodního zdroje vyplývá ze samotného účelu stanovených ochranných pásem. Soud souhlasí se správními orgány, že k ochraně vydatnosti, jakosti a zdravotní nezávadnosti zdrojů podzemních nebo povrchových vod slouží vodoprávním úřadem stanovená ochranná pásma (§ 30 odst. 1 vodního zákona). Ochranná pásma se dělí na ochranná pásma I. stupně, která slouží k ochraně vodního zdroje v bezprostředním okolí jímacího nebo odběrného zařízení, a ochranná pásma II. stupně, která slouží k ochraně vodního zdroje v územích stanovených vodoprávním úřadem tak, aby nedocházelo k ohrožení jeho vydatnosti, jakosti nebo zdravotní nezávadnosti (§ 30 odst. 2 téhož zákona). V těchto pásmech je zakázáno provádět činnosti poškozující nebo ohrožující vydatnost, jakost nebo zdravotní nezávadnost vodního zdroje (§ 30 odst. 8 téhož zákona). Ze

správního spisu vyplývá, že povolovaná studna se nachází vně ochranných pásem I. i II. stupně (ve vzdálenosti 53,5 m od hranice ochranného pásma II. stupně, tedy nikoli v jeho těsné blízkosti), což není mezi účastníky sporné, když vyjádření Ing. Martina Janouška a Ing. Jaromíra Malce z této skutečnosti shodně vychází. Za této situace lze mít hydrogeologickým posudkem a doplňujícím vyjádřením Ing. Jaromíra Malce za prokázané, že realizací studny nedojde k negativnímu ovlivnění zdroje Boží voda, a to s ohledem na umístění studny, ochranná pásma a průměrnou vydatnost a předpokládanou spotřebu vody ze studny. Nelze též přehlédnout, že z hydrogeologického posudku, na který vyjádření navazuje, vyplývá, že předpokládané proudění podzemních vod v lokalitě směřuje k jihu až jihozápadu (pozn. soudu: stavební úřad chybně uvedl směřování *severovýchodně* k Labi, což lze vzhledem k obsahu hydrogeologického posudku včetně mapy širšího okolí zájmového území a poloze Labe považovat za zjevnou chybu, kdy patrně bylo míněno od severovýchodu k Labi), přičemž ochranná pásma se od povolované studny nachází severozápadním až západním směrem. Pouhá okolnost, že povolovaná stavba se nachází „v blízkosti“ hranice ochranného pásma vzhledem k účelu ochranných pásem nezakládá sama o sobě důvodnou pochybnost ovlivnění vodního zdroje. Pokud jde o možné ovlivnění zdroje Boží Voda prováděním vrtných prací, jak uvedl městský úřad v prvostupňovém usnesení, v daném případě byly vrtné práce – průzkumný hydrogeologický vrt HV-1, který měl být přeměněn na stavbu studny, proveden již dne 12. 12. 2018 (vrtnou organizací Tomáš Růt, mobilní vrtnou soupravou UGB-50, za použití rotačně příklepového vrtání a spirálového nářadí s vrtným průměrem 240 mm v úseku 0 až 3 m p. t., zbývajících úsek 3 až 30 m byl vyhlouben rotačně-příklepovým vrtáním o průměru 180 mm, vrt byl vystrojen PVC zárubnicí o průměru 125 mm), což plyne z předloženého hydrogeologického posudku a protokolu o předání. Pokud tedy vyjádření Ing. Martina Jakoubka nad rámec poukazu na vzdálenost od ochranného pásma uvádí, že běžně používaná rotačně-příklepová technologie může při vrtných pracích způsobit zákal při výplachu a narušit a ovlivnit preferenční cesty proudění podzemní vody, její jakost a množství vytékající vody ve vodním zdroji Boží Voda, a proto je třeba vyjasnit podmínky realizace studny a provádění prací tak, aby k ohrožení jakosti a vydatnosti vodního zdroje Boží Voda nedošlo, v daném případě byla možnost ovlivnění vodního zdroje rozhodnutím o povolení záměru studny v tomto směru vyloučena, jestliže vrtná činnost již byla provedena v rámci průzkumného hydrogeologického vrtu v prosinci 2018 a další vrtné práce rotačně-příklepovou technologií stavba studny nepředpokládala. Na tyto požadavky vznesené Ing. Martinem Jakoubkem tedy nebylo třeba dále reagovat. Lze dodat, že právní úprava využití průzkumného vrtu a jeho úpravu na studnu nevyklučuje (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 8. 2017, č. j. 2 As 326/2016-33). Nelze též odhlédnout od toho, že vyjádření předložené žalobcem bylo vypracováno pouze na základě oznámení o zahájení společného řízení, což v jeho úvodu Ing. Martin Jakoubek uvedl. Nereagovalo tedy na projektovou dokumentaci a hydrogeologický posudek, včetně údajů o provedeném průzkumném hydrogeologickém vrtu. Nelze ani souhlasit se žalobcem, že by mezi vyjádřeními Ing. Martina Jakoubka a hydrogeologickým posudkem Ing. Jaromíra Malce včetně jeho doplnění byly rozpory, které by bylo třeba vyjasnit, když žalobcem předložené vyjádření pouze obecně uvádí požadavky na projektovou dokumentaci, podmínky realizace studny a nutnost prokázání neovlivnění vodního zdroje. Oproti tomu hydrogeologický posudek a jeho doplnění konkrétně zohledňují projekt studny, hydrogeologické poměry, vydatnost zdroje a předpokládaný odběr. Nadto lze poukázat na skutečnost, že hydrogeologický posudek a jeho doplnění zpracovala osoba odborně

způsobilá v oboru hydrogeologie, která je ve smyslu § 2 odst. 2 písm. c) vyhlášky Ministerstva životního prostředí č. 206/2001 Sb., o osvědčení odborné způsobilosti projektovat, provádět a vyhodnocovat geologické práce, ve spojení s § 2 odst. 1 písm. c) zákona č. 62/1988 Sb., o geologických pracích, ve znění pozdějších předpisů, způsobilá projektovat, provádět a vyhodnocovat geologické práce spočívající ve vyhledávání a průzkum zdrojů podzemních vod včetně přírodních vod léčivých, stolních minerálních a termálních, ověřování jejich využitelných zásob, zkoumání negativních vlivů na jejich jakost a množství, jakož i zpracovávání geologických podkladů pro jejich využívání a ochranu. Vyjádření předložené žalobcem vypracovala osoba specializovaná na projektování a stavebnictví vodohospodářských staveb, nikoli v odvětví zabývajícím se průzkumem zdrojů podzemních vod včetně zkoumání negativních vlivů na jejich jakost a množství (hydrogeologický průzkum). S ohledem na výše uvedené se soud neztotožnil s žalobcem, že nebylo prokázáno, že nedojde k ovlivnění vodního zdroje Boží Voda. Žalobce tedy nemůže být povolovanou studnou dotčen na svých právech, protože povolovaná studna neovlivní vodní zdroj Boží Voda. Správní orgány proto nepochybily, jestliže vyslovily, že žalobce není účastníkem řízení, jestliže se tvrzený důvod účastenství nemohl promítnout v právech žalobce.

38. Pokud žalobce v žalobce uvedl, že se nemůže kvalifikovaně vyjádřit k hydrogeologickému posudku, na který odkazuje napadené rozhodnutí, neboť mu nebyla poskytnuta jeho kopie, z tvrzení žalobce ani z obsahu správního spisu neplyne, že by žádal o nahlédnutí do spisu či poskytnutí kopie v průběhu správního řízení. Neposkytnutí kopie k žádosti žalobce po vydání rozhodnutí nemohlo mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Žalobce nadto ani následně v řízení před soudem nerozvinul argumentaci v návaznosti na jeho obsah, ačkoli mu byl hydrogeologický posudek městským úřadem zaslán dne 25. 9. 2020 a měl možnost nahlédnout do spisu v řízení před soudem.
39. Pokud žalobce v replice doplnil, že se účastenství domáhal z důvodu ochrany veřejného zájmu spočívajícího v zajištění práva obyvatel okolních obcí na přístup k vodě, soud konstatuje, že nejde o včasný žalobní bod, s nímž by byl povinen se vypořádat. Na okraj soud uvádí, že ze správního spisu plyne, že žalobce důvod účastenství ve správním řízení spojoval s dotčením na svém vlastnickém právu k vodovodu dle § 94k písm. e) stavebního zákona a správními orgány bylo v souladu s tím rozhodováno o účastenství žalobce založeném na tomto důvodu. V řízení před soudem se nelze nyní domáhat posouzení účastenství z jiného důvodu. To platí i ve vztahu k tvrzení, že žalobce hájil zájmy svého člena jakožto vlastníka pozemku, na němž se nachází vodní zdroj. Nadto bylo prokázáno, že rozhodnutí ve věci negativně neovlivní vodní zdroj Boží Voda, s čímž žalobce spojoval možné dotčení práva obyvatel na přístup k vodě a práv vlastníka pozemku, na němž se vodní zdroj nachází. Soud dodává, že městský úřad považoval za účastníka řízení město Liběchov, v jehož obvodu se povolovaná studna umísťovala (§ 94n odst. 3 věta druhá stavebního zákona) a bylo mu zasláno i rozhodnutí o schválení stavebního záměru.

40.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

41. Vzhledem k tomu, že soud neshledal žalobní body důvodnými a nezjistil ani žádnou vadu, k níž by byl povinen přihlédnout i bez námítky, byla žaloba zamítnuta jako nedůvodná (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).

42. Soud neprovedl důkaz správním spisem, který měl k dispozici a z něhož vycházel, neboť jeho obsah není předmětem dokazování (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS). Soud pro nadbytečnost s ohledem na výše uvedený právní názor a skutkový stav zjištěný z obsahu správního spisu, jehož součástí bylo vyjádření sepsané za VHS PROJEKT, s.r.o., Ing. Martinem Jakoubkem, neprovedl navržený důkaz výsledkem Ing. Martina Jakoubka, neboť žalobce v řízení před soudem neuvedl konkrétní skutečnosti, které jím měly být nad rámec argumentace vycházející z uvedeného vyjádření prokázány.
43. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud dle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl v řízení úspěšný, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšnému žalovanému soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu v řízení nevznikly žádné náklady převyšující náklady na běžnou administrativní činnost.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 17. září 2021

Mgr. Lenka Oulíková, v. r.
předsedkyně senátu